

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(τακτική διαδικασία)

Α Γ Ω Γ Η

(αποζημίωσης)

1]

2]

3]

Κ Α Τ Α

1] του Υπουργού Οικονομικών ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

2] του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

3] του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ - ΑΔΩΝΙ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

4] του Υπουργού Εθνικής Άμυνας ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

5] της Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ, η οποία κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

6] του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

7] του Υπουργού Υγείας ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΛΕΥΡΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

8] της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας ΑΣΗΜΙΝΑΣ ΓΚΑΓΚΑ, η οποία κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

9] του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΥ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

10] του Υπουργού Δικαιοσύνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΙΑΡΑ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,

- 11] του Υπουργού Εσωτερικών ΜΑΥΡΟΥΔΗ ΒΟΡΙΔΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,
- 12] του Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΠΕΤΣΑ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,
- 13] του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΗΤΑΡΑΚΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,
- 14] του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,
- 15] του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής ΙΩΑΝΝΗ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,
- 16] του Υπουργού Επικρατείας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα,
- 17] του Υπουργού Επικρατείας ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗ, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα.
- 18] του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό ΙΩΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ο οποίος εδρεύει στην Αθήνα, και
- 19] του Πρωθυπουργού και Προέδρου της Κυβερνήσεως Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα.

(Α) ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Α. Η έκδοση του ν. 4865/2021

Η Ελληνική Πολιτεία εξέδωσε τον ν. 4865/2021 –ΦΕΚ 238/Α/04.12.2021 («*σύσταση και οργάνωση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία “Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών Υγείας”, στρατηγική κεντρικών προμηθειών προϊόντων και υπηρεσιών υγείας και άλλες επείγουσες διατάξεις για τη δημόσια υγεία και την κοινωνική πρόνοια*»), ο οποίος υπεγράφη από τους ανωτέρω εναγόμενους, κ.κ. Υπουργούς: Οικονομικών ΧΡΗΣΤΟ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑ, Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών ΘΕΟΔΩΡΟ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗ, Ανάπτυξης και Επενδύσεων ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ - ΑΔΩΝΙ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ, Εθνικής

Άμυνας ΝΙΚΟΛΑΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, Παιδείας και Θρησκευμάτων ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ, Υγείας ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΠΛΕΥΡΗ, Αναπληρώτρια Υπουργό Υγείας ΑΣΗΜΙΝΑ ΓΚΑΓΚΑ, Προστασίας του Πολίτη ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟ, Δικαιοσύνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΤΣΙΑΡΑ, Εσωτερικών ΜΑΥΡΟΥΔΗ ΒΟΡΙΔΗ, Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών ΣΤΥΛΙΑΝΟ ΠΕΤΣΑ, Μετανάστευσης και Ασύλου ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΗΤΑΡΑΚΗ, Υποδομών και Μεταφορών ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής ΙΩΑΝΝΗ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗ, Επικρατείας ΓΕΩΡΓΙΟ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗ, Επικρατείας ΚΥΡΙΑΚΟ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗ, Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό ΙΩΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Ο νόμος αυτός προβλέπει και διαλαμβάνει στο άρθρο 24 αυτού, επί λέξει, τα εξής:

ΜΕΡΟΣ Β', ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ, Άρθρο 24.Υποχρεωτικότητα εμβολιασμού:

1. Για επιτακτικούς λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας, εμβολιάζονται υποχρεωτικά κατά του κορωνοϊού COVID-19 όλα τα φυσικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους εντός της Ελληνικής Επικράτειας και έχουν γεννηθεί έως και την 31η.12.1961. Τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου πρέπει να έχουν λάβει την πρώτη ή τη μοναδική δόση έως και την 16η Ιανουαρίου 2022, η δε ολοκλήρωση του εμβολιαστικού κύκλου πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες και στον προβλεπόμενο χρόνο.

2. Δεν υπέχουν την υποχρέωση της παρ. 1: (α) όσοι έχουν νοσήσει και για διάστημα εκατόν ογδόντα (180) ημερών από τη νόσηση και (β) όσοι έχουν αποδεδειγμένους λόγους υγείας που εμποδίζουν τη διενέργεια του εμβολίου,

σύμφωνα με την υπό στοιχεία Δ1α/Γ.Π.οικ.50933/13.8.2021 κοινή απόφαση του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας (Β' 3794), όπως εκάστοτε ισχύει. Ειδικώς, τα άτομα με αναπηρία που αδυνατούν να υποβληθούν στη διαδικασία του εμβολιασμού για αντικειμενικούς λόγους, που σχετίζονται με την πραγματική τους κατάσταση, ως συνέπεια των παθήσεών τους, όπως οι βαριές περιπτώσεις αυτισμού και επιληψίας, δύνανται να εξαιρούνται από την υποχρέωση εμβολιασμού, ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση του θεράποντος ιατρού τους και κατόπιν έγκρισης από τις επιτροπές ανά υγειονομική περιφέρεια της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης. Δεν εμπíπτουν, επίσης, στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος οι κατηγορίες εργαζομένων που υποχρεούνται σε εμβολιασμό κατ' εφαρμογή του άρθρου 206 του ν. 4820/2021 (Α' 130).

3. Η συμμόρφωση με την υποχρέωση του παρόντος άρθρου αποδεικνύεται διαζευκτικά μέσω:

α) Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 της Ε.Ε. (EU Digital COVID Certificate EUDCC) του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2021 και του άρθρου πρώτου της από 30.5.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 87), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4806/2021 (Α' 95) με πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του φυσικού προσώπου-κατόχου του όσον αφορά στον εμβολιασμό ή στη νόσηση από τον κορωνοϊό COVID-19,

β) βεβαίωσης εμβολιασμού της παρ. 5 του άρθρου 55 του ν. 4764/2020 (Α' 256),

γ) βεβαίωσης νόσησης που επιβεβαιώνεται με θετικό διαγνωστικό έλεγχο της παρ. 1 του άρθρου 5 της υπ' αρ. 2650/10.4.2020 (Β' 1298) κοινής απόφασης των Υπουργών Υγείας και Επικρατείας,

δ) ισοδύναμου πιστοποιητικού ή βεβαίωσης τρίτης χώρας.

4. Στην περίπτωση μη τήρησης της υποχρέωσης της παρ. 1 επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο εκατό (100) ευρώ μηνιαίως. Στην περίπτωση διενέργειας

της πρώτης δόσης έως και τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του μήνα και ολοκλήρωσης του εμβολιαστικού κύκλου σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες και στον προβλεπόμενο χρόνο, ειδικώς για τον μήνα αυτόν, επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο πενήντα (50) ευρώ. Σε περίπτωση διενέργειας της πρώτης δόσης από τη δέκατη έκτη ημέρα του μήνα και εντεύθεν, επιβάλλεται το σύνολο της κύρωσης του πρώτου εδαφίου. Ειδικώς για τον μήνα Ιανουάριο 2022, για την παραβίαση της υποχρέωσης της παρ. 1 επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο πενήντα (50) ευρώ. Οι κυρώσεις της παρούσας αίρονται από την πρώτη μέρα του επόμενου μήνα από την πραγματοποίηση της πρώτης δόσης. Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης του εμβολιαστικού κύκλου, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες και στον προβλεπόμενο χρόνο, οι κυρώσεις επιβάλλονται από το χρονικό σημείο θεμελίωσης της σχετικής υποχρέωσης, σύμφωνα με την παρ. 1. Το σχετικό πρόστιμο βεβαιώνεται και εισπράττεται αμελλητί από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, Α' 90 [ΚΕΔΕ]).

5. Για την επιβολή του διοικητικού προστίμου της παρ. 4 διαβιβάζονται περιοδικά τα αναγκαία προσωπικά δεδομένα, όπως ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, μητρώνυμο, ημερομηνία γέννησης και Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, με τήρηση όλων των σχετικών εγγυήσεων και εφαρμοζομένου του άρθρου 22 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της Οδηγίας 95/46/ΕΚ για την Προστασία Δεδομένων [ΓΚΠΔ] (L 119), από την εταιρεία με την επωνυμία «Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης» (ΗΔΙΚΑ Α.Ε.) στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης (ΓΓΠΣΔΔ) του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, προκειμένου να προσδιορισθεί ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου των υπόχρεων φυσικών προσώπων. Στη συνέχεια, η

ΓΓΠΣΔΔ διαβιβάζει τα στοιχεία του πρώτου εδαφίου στην ΑΑΔΕ. Το Υπουργείο Υγείας και η ΗΔΙΚΑ Α.Ε. έχουν την ιδιότητα του Υπευθύνου Επεξεργασίας και της Εκτελούσας την Επεξεργασία, σύμφωνα με τις περ. 7 και 8 του άρθρου 1 του ΓΚΠΔ αντίστοιχα, όπως ορίζεται στα άρθρα 55 και 55Α του ν. 4764/2020 (Α' 256) και στο άρθρο 29 της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 75), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4684/2020 (Α' 86). Η ΑΑΔΕ ορίζεται ως ανεξάρτητος Υπεύθυνος Επεξεργασίας αποκλειστικά για τον σκοπό της βεβαίωσης και είσπραξης των δημοσίων εσόδων κατά τον ΚΕΔΕ και υπό αυτήν την ιδιότητα διασφαλίζει την προστασία των δικαιωμάτων των προσώπων, της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το ενωσιακό και εθνικό δίκαιο και, ιδίως, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΓΚΠΔ και του ν. 4624/2019 (Α' 137). Η ΓΓΠΣΔΔ ορίζεται ως ανεξάρτητος Υπεύθυνος Επεξεργασίας για τον σκοπό της ταυτοποίησης των υπόχρεων φυσικών προσώπων.

6. Οι πόροι που συγκεντρώνονται από την επιβολή των κυρώσεων της παρ. 4 αξιοποιούνται αποκλειστικά για την ενίσχυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης του κορωνοϊού COVID-19. **7. α)** Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Οικονομικών, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, δύνανται να καθορίζονται:

αα) η διαδικασία προσδιορισμού από την Η.ΔΙ.Κ.Α. των φυσικών προσώπων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, τα αναγκαία δεδομένα για τον προσδιορισμό του Αριθμού Φορολογικού Μητρώου των υπόχρεων σε εμβολιασμό φυσικών προσώπων, ο τρόπος διαβίβασης αυτών και οι αναγκαίες διαλειτουργικότητες με μητρώα του δημοσίου τομέα για την ταυτοποίηση των ανωτέρω προσώπων, οι ειδικότεροι όροι και τα αναγκαία τεχνικά και οργανωτικά μέτρα προστασίας των προσωπικών δεδομένων, ο χρόνος τήρησης αυτών, καθώς και τα ζητήματα άσκησης των δικαιωμάτων των υποκειμένων,

αβ) οι διαδικασίες ελέγχων, διαπίστωσης των παραβάσεων, βεβαίωσης και είσπραξης του διοικητικού προστίμου, και

αγ) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Οικονομικών, καθορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία διάθεσης των πόρων που προέρχονται από την επιβολή των κυρώσεων του παρόντος άρθρου.

γ) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, δύναται να τροποποιείται η ημερομηνία του πρώτου εδαφίου της παρ. 1, προκειμένου το παρόν να εφαρμόζεται σε φυσικά πρόσωπα που συμπληρώνουν το εξηκοστό (60ό) έτος της ηλικίας τους μετά την 31η.12.2021.

δ) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, λαμβανομένων υπόψη των επίκαιρων επιδημιολογικών δεδομένων, καθορίζεται ο χρόνος λήξης της ισχύος του παρόντος.

Ο νόμος επιβάλλει τον υποχρεωτικό εμβολιασμό σε άτομα άνω των εξήντα (60) ετών, γεννηθέντα κατά την έκδοση αυτού την 16.01.1961, με την απειλή προστίμου 100 € μηνιαίως και με την διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων (ίδτετε αριθμούς 4 και 5 στον άρθρο 24).

Ο εν λόγω νόμος είναι αντισυνταγματικός ως προς τ' ανωτέρω τρία (3) προβλεπόμενα εις το άρθρο 24 αυτού, για τους εξής λόγους:

B. Το αντισυνταγματικό του νόμου 4865/2021.

Ο ανωτέρω νόμος (άρθρο 24 αυτού) έρχεται σε σύγκρουση προς το σύνολο της Ελληνικής Έννομης Τάξης και τους κανόνες Διεθνούς Δικαίου που κατέστησαν τμήμα αυτής (κατ' άρθρο 28§1 Σ), ως εξής:

2.1] Λόγω της σύγκρουσής του νόμου 4865/2021 με τον νόμο 2619/1998 ΦΕΚ 132/Α/19-6-1998, που κυρώνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιο-

πρέπειας του ατόμου σε σχέση με τις εφαρμογές της βιολογίας και της ιατρικής, και ο οποίος είναι ανώτερης τυπικής ισχύος.

Η ανώτερη τυπική ισχύς του ν. 2619/1998 έναντι του ν. 4865/2021:

Το άρθρο 28 του Συντάγματος (Κανόνες του διεθνούς δικαίου και διεθνείς οργανισμοί) προβλέπει ότι: «...1] *Οι γενικά παραδεδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας...*»

Η «*Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας του ατόμου σε σχέση με τις εφαρμογές της βιολογίας και της ιατρικής: Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοϊατρική*» κυρώθηκε με τον ελληνικό νόμο 2619/1998, ΦΕΚ 132/Α/19.06.1998, «*Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας του ατόμου σε σχέση με τις εφαρμογές της βιολογίας και της ιατρικής: Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοϊατρική*».

Ο νόμος 2619/1998 ΦΕΚ 132/Α/19.06.1998, που κυρώνει την Σύμβαση αυτή, στο Πρώτο Άρθρο του αναφέρει ότι:

«... *Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος...*».

Η σύγκρουση του ν. 2619/1998 με τον ν. 4865/2021:

Η εν λόγω Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης (ακριβώς όπως κυρώθηκε) στο άρθρο 5 αυτής, αναφέρει τα εξής:

«Άρθρο 5. ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ. Επέμβαση (εννοεί, σημειωτέον, επέμβαση στο ανθρώπινο σώμα, δηλαδή εμβολιασμός είτε οτιδήποτε συναφές) σε θέματα υγείας μπορεί να υπάρξει μόνον αφού το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δώσει την ελεύθερη συναίνεσή του, κατόπιν προηγούμενης σχετικής ενημέρωσής του...».

Την ελεύθερη συναίνεση για την επέμβαση στο σώμα, ο ανωτέρω Ελληνικός Νόμος Συνταγματικής Ισχύος, την θέτει ως γενικό κανόνα.

Είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της Σύμβασης, που είναι ήδη Ελληνικός Νόμος με ανώτερη τυπική ισχύ.

Το άρθρο 5 δεν αναφέρεται σε απλή συναίνεση. Αναφέρεται σε “ελεύθερη συναίνεση”.

Η σύμβαση απαιτεί η συναίνεση να είναι ελεύθερη, χωρίς εκβιαστικές “πιέσεις”. Αλλιώς δεν θ’ ανέφερε «ελεύθερη συναίνεση» αλλά «συναίνεση».

Οι ευρωπαϊοί νομοθέτες του 1998 χρησιμοποίησαν πανηγυρικά τον όρο «ελεύθερη συναίνεση».

Για να μην μπορούν τα “Συμβούλια της Επικρατείας του Νότου” να ξεπεράσουν τον νόμο με το σκεπτικό ότι «δεν συναινεί κάποιος αλλά μόνο όταν υποχρεώνεται με βία, όταν υποκύπτει στις πιέσεις και αποδέχεται κάτι, συναινεί».

Φωτίζουμε περαιτέρω την “ερμηνεία” της συγκεκριμένης διάταξης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης, ως τις “προθέσεις” του ιστορικού νομοθέτη:

Στο άρθρο 2 της Ευρωπαϊκή Σύμβασης (και ήδη του ν. 2619/98) προβλέπεται η προτεραιότητα του Ανθρώπινου Όντος έναντι της Κοινωνίας (Κοινωνικού Συμφέροντος) και της Επιστήμης:

«... Άρθρο 2 Το προβάδισμα του ανθρωπίνου όντος

Τα συμφέροντα και η ευημερία του ανθρωπίνου όντος θα υπερισχύουν έναντι μόνου του κοινωνικού συμφέροντος ή της επιστήμης...»

Η διατύπωσή του στην αγγλική γλώσσα (που αποτελεί επίσημη γλώσσα μαζί με την ελληνική, του νόμου, προκειμένου να ερμηνευθεί αυθεντικά) είναι η εξής:

Article 2 - Primacy of the human being

The interests and welfare of the human being shall prevail over the sole interest of society or science.

Δηλαδή, πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν μπορεί να δηλώσει ότι “δεν με νοιάζει η προσωπική σας ευτυχία, θα σας εμβολιάσω για χάρη του συμφέροντος της κοινωνίας και της επιστήμης”.

Ο ανώτερης τυπικής ισχύος νόμος 2619/1998 το απαγορεύει!

Ο νόμος 2619/1998 στην “εισηγητική έκθεση”, αναφέρει τους σκοπούς τους νομοθέτη:

«... πεπεισμένοι για την ανάγκη σεβασμού του ανθρωπίνου όντος τόσο ως άτομου όσο και ως μέλους του ανθρωπίνου είδους και αναγνωρίζοντας τη σημασία της εξασφάλισης της αξιοπρέπειας του ανθρωπίνου όντος ...»

Επίσης, ο νόμος 2619/1998 αναφέρει στην εισαγωγή του:

«... ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ότι η κατάχρηση της Βιολογίας και της Ιατρικής ενδέχεται να οδηγήσει σε πράξεις που θέτουν σε κίνδυνο την ανθρωπινή αξιοπρέπεια...».

Ο Νόμος 2619/1998 ήταν προφητικός. Ήξερε ότι στο μέλλον θα εμφανίζονταν πρωθυπουργοί, ειδικοί, επιστήμονες, που θα επικαλούντο ότι έπρεπε να γίνουν υποχρεωτικές ιατρικές πράξεις “για το καλό της κοινωνίας” και “για το καλό της επιστήμης”.

ο νόμος 2619/1998 αναφέρεται σε “κατάχρηση” της Ιατρικής! Θεσπίζει τα εξής δύο (2):

1] την ελευθερία του ατόμου να μην δεχθεί επέμβαση στο σώμα του (εγχείρηση, εμβολιασμό, εξέταση) **παρά μόνο μετά από δική του ελεύθερη συναίνεση, η οποία στηρίζεται στην πλήρη ενημέρωσή του,**

2] τη θέσπιση στο ανωτέρω άρθρο 2, της Γενικής Αρχής ότι καμία εξουσία, καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλεστεί το δημόσιο συμφέρον για να καταλύσει αυτή την ελευθερία.

3] Αντιμετωπίζει ρητά την “ιατρική επιστήμη” και το “κοινωνικό συμφέρον” ως προφάσεις, καχύποπτα. Ο Ιστορικός Νομοθέτης ήξερε ότι θα ερχόταν η σημερινή Δυστοπία. Ότι αυταρχικές κυβερνήσεις θα χρησιμοποιούσαν την “Επιστήμη”, και την “Κοινωνία”, ως δικαιολογία. Το λέει ξεκάθαρα: Το Άτομο είναι πάνω από την “Επιστήμη” και την “Κοινωνία”.

Επισημαίνεται ότι δεν υπάρχει κατάχρηση δικαιώματος σε ένα δικαίωμα που ασκείται όπως προβλέπει κάποιος νόμος.

Δηλαδή, δεν μπορεί ο “χειριστής των νόμων” να παρακάμψει έναν νόμο επικαλούμενος “κατάχρηση”. Υφίσταται κατάχρηση νομίμου δικαιώματος μόνο σε μια περίπτωση: **Εφ’ όσον η άσκηση του δικαιώματος είναι αντίθετη με τον κοινωνικό σκοπό του συγκεκριμένου νόμου που το αναφέρει.**

Ουδέποτε είναι καταχρηστική η άσκηση ενός δικαιώματος εντός του πυρήνα του νόμου που το προβλέπει, δηλαδή εντός του κοινωνικού σκοπού του.

Η άσκηση δεν είναι καταχρηστική όταν συγκρούεται με κάποιον άλλο νόμο, όσο έντονα και αν συγκρούεται. Είναι καταχρηστική όταν συγκρούεται με τον “εστερικό σκοπό” του νόμου που προβλέπει κάποιο δικαίωμα.

Αυτό ακριβώς προβλέπει το άρθρο ΑΚ 281 αυτολεξεί.

Ο νόμος 2619/1998 είχε προβλέψει την περίπτωση να επικαλεστούν κάποιοι καταχρηστική εφαρμογή των δικαιωμάτων που προστατεύει.

Για τον λόγο αυτό, στο άρθρο 2 αναφέρει: **“Τα συμφέροντα και η ευημερία του ανθρωπίνου όντος θα υπερισχύουν έναντι μόνου του κοινωνικού συμφέροντος ή της επιστήμης...».**

Δηλαδή, έχει **ειδική διάταξη που απαγορεύει να θεωρηθούν καταχρηστικά ασκούμενα τα δικαιώματα που προστατεύει.**

**Κατά ταύτα, ο νόμος 2619/1998 ορίζει ότι: Κάντε Κατάχρηση στην Αξι-
οπρέπιά Σας! Είναι νόμιμο! Όσοι επικαλούνται “την επιστήμη”, όσοι
επικαλούνται “το κοινωνικό συμφέρον” είναι αντίθετοι με εμένα, την
Ευρωπαϊκή Σύμβαση.**

**2.2] Λόγω της σύγκρουσης του νόμου 4865/2021 με την 3^η Οικουμενική
Διακήρυξη της UNESCO για τη βιοηθική και τη γενετική του 2005.**

Η UNESCO έχει προβεί σε τρεις (3) Διακηρύξεις αναφορικά με τη βιοηθική και τη γενετική (1997, 2003, 2005).

Το **άρθρο 6** της 3^{ης} Οικουμενικής διακήρυξης της **UNESCO** του 2005 (ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΥΞΗΜΕΝΗ ΙΣΧΥ ΚΑΙ ΥΠΕΡΙΣΧΥΕΙ παντός αντίθετου Νόμου, όπως προβλέπει την ισχύν της το **άρθρο 28 § 1** του Συντάγματος), αναφέρει ότι :

«Κάθε προληπτική, διαγνωστική και θεραπευτική ιατρική παρέμβαση πρέπει να διεξάγεται μόνο ύστερα από προηγούμενη, ελεύθερη και τεκμηριωμένη συναίνεση του ενδιαφερομένου προσώπου, βασισμένη σε επαρκή ενημέρωση. Ανάλογα με την περίπτωση, η συναίνεση πρέπει να είναι ρητά διατυπωμένη και να μπορεί να ανακληθεί από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο οποιαδήποτε στιγμή και για οποιονδήποτε λόγο, χωρίς αυτό να συνεπάγεται κάποια μειονεξία ή προκατάληψη σε βάρος του».

**2.3] Λόγω της σύγκρουσης του νόμου 4865/2021 με το άρθρο 12 του ν.
3418/2005 (Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας).**

Το άρθρο 12 του οικείου νόμου, τιτλοφορείται ως «*Συναίνεση του ενημερωμένου ασθενή*» και προβλέπει τα εξής:

«... 1. Ο ιατρός δεν επιτρέπεται να προβεί στην εκτέλεση οποιασδήποτε ιατρικής πράξης χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του ασθενή.

2. Προϋποθέσεις της έγκυρης συναίνεσης του ασθενή είναι οι ακόλουθες:

α) Να παρέχεται μετά από πλήρη, σαφή και κατανοητή ενημέρωση, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο.

β) Ο ασθενής να έχει ικανότητα για συναίνεση.

δ) Η συναίνεση να καλύπτει πλήρως την ιατρική πράξη και κατά το συγκεκριμένο περιεχόμενό της και κατά τον χρόνο της εκτέλεσής της. 3. Κατ' εξαίρεση δεν απαιτείται συναίνεση:

α) στις επείγουσες περιπτώσεις, κατά τις οποίες δεν μπορεί να ληφθεί κατάλληλη συναίνεση και συντρέχει άμεση, απόλυτη και κατεπείγουσα ανάγκη παροχής ιατρικής φροντίδας,

β) στην περίπτωση απόπειρας αυτοκτονίας ή

γ) αν οι γονείς ανήλικου ασθενή ή οι συγγενείς ασθενή που δεν μπορεί για οποιονδήποτε λόγο να συναινέσει ή άλλοι τρίτοι, που έχουν την εξουσία συναίνεσης για τον ασθενή, αρνούνται να δώσουν την αναγκαία συναίνεση και υπάρχει ανάγκη άμεσης παρέμβασης, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος για τη ζωή ή την υγεία του ασθενή.

3. Κατ' εξαίρεση δεν απαιτείται συναίνεση:

α) στις επείγουσες περιπτώσεις, κατά τις οποίες δεν μπορεί να ληφθεί κατάλληλη συναίνεση και συντρέχει άμεση, απόλυτη και κατεπείγουσα ανάγκη παροχής ιατρικής φροντίδας,

β) στην περίπτωση απόπειρας αυτοκτονίας ή

γ) αν οι γονείς ανήλικου ασθενή ή οι συγγενείς ασθενή που δεν μπορεί για οποιονδήποτε λόγο να συναινέσει ή άλλοι τρίτοι, που έχουν την εξουσία συναίνεσης για τον ασθενή, αρνούνται να δώσουν την αναγκαία συναίνεση και υπάρχει ανάγκη άμεσης παρέμβασης, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος για τη ζωή ή την υγεία του ασθενή...».

Ο ν. 4865/2021, εμφανίζεται ενδεχομένως ως ειδικός, αφού καθιερώνει υποχρεωτική ιατρική πράξη μόνο για τον Covid -19 , και επίσης εμφανίζεται ως μεταγενέστερος.

Θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς εσφαλμένως ότι υπερισχύει του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας.

Όμως, δεν υπερισχύει επειδή απευθύνεται στον πολίτη. **Ο ιατρός όμως που θα προβεί σε ιατρική υπηρεσία χωρίς τη συναίνεση του πολίτη θα έχει παρανομήσει.**

Έτσι, επί παραδείγματι, στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, οι Γερμανοί είχαν ανάγκη από αίμα για τους τραυματίες τους. Απαίτησαν την λήψη αίματος από τους πολίτες μιας πόλης. Οι πολίτες συναίνεσαν όχι ελεύθερα λόγω της εκβίασης που υπέστησαν. Οι γιατροί όμως που έκαναν την αιμοληψία θεωρήθηκε ότι παρανόμησαν. Η συμμετοχή τους σε μια υποχρεωτική ιατρική πράξη συνιστούσε ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ, ανεξάρτητη.

Ο ιατρός που συμμετέχει σε αναγκαστική –υποχρεωτική ιατρική πράξη (υποχρεωτικό εμβολιασμό) δεν απαλλάσσεται της παραβίασης του Ιατρικού Κώδικα, επειδή οι πολίτες εξαναγκάστηκαν και επομένως “δεν υπήρχε θέμα να αναζητηθεί η συναίνεσή τους”.

Ο Ιατρικός Κώδικας τον υποχρεώνει να ασκήσει τα καθήκοντά του από τον Όρκο του Ιπποκράτη και εφ’ όσον δεν έχει την ελεύθερη συναίνεση του πολίτη, ν’ αρνηθεί να προβεί στον εμβολιασμό.

Εν προκειμένω, ο ν. 4865/2021 δεν συνιστά τροποποίηση του Ιατρικού Κώδικα, ούτε συμπλήρωση, ούτε ερμηνεία.

Όφειλε ο νομοθέτης που κατήρτισε τον ν. 4865/2021 **να προβεί και σε μια συμπλήρωση –αλλαγή του Ιατρικού Κώδικα.** Εφ’ όσον δεν το έπραξε, κατήρτισε έναν ατελή και θεσμικά παράνομο νόμο που δεν μπορεί να εφαρμοσθεί, επειδή ακόμα και αν “συναινεί” ο Πολίτης σε κατάσταση απειλής, απαγορεύεται στον γιατρό να πράξει την ιατρική πράξη. Η δε, εφαρμογή του **υποχρεώνει τους ιατρούς σε παράνομες συμπεριφορές,** διότι παραβιάζουν

με θετική συμπεριφορά τις διατάξεις ενός άλλου νόμου, του Ιατρικού Κώδικα.

2.4] Ο ν. 4865/2021 είναι θεσμικά απαράδεκτος ως ευθύτατα αντισυνταγματικός (ως προς τις συγκεκριμένες διατάξεις του άρθρου 24 αυτού) διότι : Πέραν από την ευθεία σύγκρουσή του με τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, συγκρούεται και με όλο το πλέγμα των Συνταγματικών Διατάξεων, ως εξής:

Συγκρούεται με:

(1) το άρθρο 13 του νόμου **3418/2005**, ανωτέρω Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, περί του ιατρικού απορρήτου (με το άρθρο 24 αριθ. 5 που επιτρέπει την διαβίβαση δεδομένων),

(2) το **άρθρο 338 του νόμου 4512/2018** που αναφέρει ότι :

«οιαδήποτε απόφαση αντίθετη με τις διατάξεις του Νόμου 3418/2005 ΦΕΚ Α 287 (περί τήρησης του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας) είναι άκυρη... Αν στην λήψη των αποφάσεων αυτών έχουν συμμετάσχει ιατροί υπέχουν πειθαρχικές ευθύνες»,

(3) το άρθρο 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΧΘΔΕΕ),

(4) την ΕΣΔΑ,

(5) το άρθρο 25 του Συντάγματος και το άρθρο 281 ΑΚ,

(6) το **άρθρο 5** του Συντάγματος §§ 1 και 5 περί προστασίας της υγείας από βιοϊατρικές παρεμβάσεις.

2.5] Ο νόμος παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και είναι καταχρηστικός.

Απεδείχθησαν (αναφέρονται για να καταδειχθεί η παράβαση της αρχής της αναλογικότητας) και είναι πλέον κοινώς γνωστά τα εξής:

A] Ο οποιοσδήποτε κορωνοϊός σε όλα τα είδη του και όλα εκείνα που υποτίθεται ότι προκάλεσαν την γνωστή Πανδημία του 2020, απεδείχθη ότι υπήρχε πάντα στην ιατρική ιστορία ως ιατρικό γεγονός.

Απεδείχθη ότι ο επίδικος κορωνοϊός δεν ήταν κάτι έκτακτο που προήλθε από μια νυχτερίδα που δάγκωσε έναν παγκολίνο που έφαγε ένας κινέζος και ήρθε στην πατρίδα μας μέσω προσκυνητών που πήγαν στα Ιεροσόλυμα.

Ως τέτοιος (ο κορωνοϊός ως προς όλα τα είδη αυτού) έχει ήδη αντιμετωπισθεί από τους οργανισμούς που έχουν αποκτήσει ανοσία απέναντί του εδώ και δεκαετίες, είτε δεν πρόκειται να αποκτήσουν ποτέ.

Ο πανικός του 2020, οι γενικές απαγορεύσεις (λοκντάουν), οι μάσκες και όλα τα συναφή απεδείχθησαν εκτός ιατρικής πραγματικότητας.

B] Απεδείχθη ότι ουδείς γνωρίζει σε ποιόν κορωνοϊό είτε ιό αναφερόμαστε στα δελτία ειδήσεων, στα ιατρικά πιστοποιητικά και σε όλα τα επίσημα όργανα και νομοθετήματα, διότι δεν υφίσταται επίσημο γονιδίωμα του ιού.

Γ] Απεδείχθη ότι ο κορωνοϊός καθ' όλα τα είδη αυτού (όσον αφορά οτιδήποτε αναφέρθηκε ως κορωνοϊός μετά το 2020) δεν είχε ούτε μεγαλύτερη θνητότητα/θνησιμότητα ούτε μεγαλύτερη ταχύτητα μετάδοσης από έναν οποιονδήποτε κοινό ιό γρίπης.

Επομένως, όπως τόσες δεκαετίες δεν υφίστατο υποχρεωτικός εμβολιασμός για τους ιούς γρίπης έτσι αναλογικά δεν πρέπει να υφίσταται και τώρα και μάλιστα με τις κυρώσεις κοινωνικού αποκλεισμού, περιθωριοποίησης, απαρχαίντ για όσους δεν κάνουν το υποχρεωτικό εμβόλιο.

Δ] Απεδείχθη ότι ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ και σε ελάχιστες χώρες. Δεν μπορεί ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΚΡΑΤΗ, σχεδόν όλες οι Δυτικές Δημοκρατίες και οι ΗΠΑ να εφαρ-

μόζουν εσφαλμένα την αρχή της Αναλογικότητας. Δηλαδή είναι παράλογη η εκδοχή ότι μόνο η Ελληνική Κυβέρνηση γνωρίζει.

Ε] Απεδείχθη ότι τα εμβόλια βρίσκονται ακόμα στο πειραματικό στάδιο και σύμφωνα με τον Ιατρικό Κώδικα, ως πειραματικά φάρμακα, δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται.

ΣΤ] Απεδείχθη ότι τα εμβόλια προκαλούν μεγαλύτερη ζημιά στη δημόσια υγεία από οτιδήποτε εννοείται ως κορωνοϊός, εξ αιτίας παρενεργειών και θανάτων από εμφράγματα και εγκεφαλικά.

Επίσης και οι γενικές απαγορεύσεις (λοκντάουν) προκαλούν μεγαλύτερη ζημιά στη δημόσια υγεία.

Ζ] Απεδείχθη ότι ο κορωνοϊός δεν σκοτώνει αλλά σκοτώνουν τα υποκείμενα νοσήματα. Αλλά αυτό ανεπιτρέπτως αποκρύφτηκε στην αρχή επιμελώς.

Η] Απεδείχθη ότι ο κορωνοϊός δεν σκοτώνει αλλά, όπως όλοι οι ιοί, εξασθενίζει το κύτταρο και αυτό εκτίθεται σε μικρόβια και νοσεί.

Θ] Απεδείχθη ότι η Πανδημία ήταν ενορχηστρωμένη πολιτική τρομοκρατία και ότι τα Νομοσχέδια με το βασικό νομικό πλαίσιο για να επιβληθούν τα μέτρα “προστασίας” είχαν καταρτιστεί πριν την εμφάνιση του ιού.

Ι] Απεδείχθη ότι το πολιτικό προσωπικό των Κομματικών Φορέων και οι ανώτατοι πολιτικοί παράγοντες δεν φοβούνται τον κορωνοϊό. Διαφορούν επειδή ξέρουν ότι πρόκειται για τη μετονομασία της απλής γρίπης, σαν εκείνη που υπήρξε πάντα γύρω μας τα τελευταία 100 χρόνια (χωρίς υποχρεωτικούς εμβολιασμούς).

Συγκεκριμένα, στη γιορτή του κυβερνώντος κόμματος του 2020, τον Ιούνιο, αμέσως μετά τον σκληρό και απόλυτο αποκλεισμό και την απαγόρευση (λοκντάουν), ήταν ο ένας πάνω στον άλλον, στην ταρατσα των κομματικών γραφείων της οδού Πειραιώς. Όλοι οι ανώτατοι πολιτικοί παράγοντες ήταν συγκεντρωμένοι εκεί χωρίς μάσκες και χωρίς κανέναν φόβο.

Το ίδιο σκηνικό επανελήφθη από όλα τα κόμματα σε όλες τις περιπτώσεις εκδηλώσεων αλλά και στους χώρους αναψυχής των πολιτικών αρχηγών.

Στη “γιορτή της Δημοκρατίας”, στο Προεδρικό Μέγαρο, το 2021, ήταν επίσης όλοι συγκεντρωμένοι ο ένας πάνω στον άλλον και το 80% δεν φορούσαν μάσκες.

Οι αρχηγοί των κομμάτων έχουν συλληφθεί πολλές φορές χωρίς να λαμβάνουν κανένα μέτρο προφύλαξης.

Όλα τ’ ανωτέρω ορίζουν το μέτρο της αναλογικότητας.

ΙΑ] Απεδείχθησαν και άλλα που είναι γνωστά στο Δικαστήριο και τα οποία καθορίζουν το περιεχόμενο της ηθικής αποδείξεως, στην οποία (ηθική απόδειξη) στηρίζεται η αρχή της αναλογικότητας.

ΙΒ] Απεδείχθη ότι μεγάλο μέρος των εμβολιασθέντων στην Ελλάδα και παντού ΝΟΣΗΣΑΝ μετά τον εμβολιασμό τους και πολλοί ΠΕΘΑΝΑΝ. Μεταξύ των εμβολιασθέντων και νοσησάντων ήταν ΓΝΩΣΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ. Οι ειδικοί κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι χρειάζονται 130 εμβόλια (συγκεκριμένα της PFIZER) για να αποκτήσεις ανοσία, δηλαδή να εμβολιάζεσαι 4 φορές το χρόνο επί 32 χρόνια. Ο ισχυρισμός αυτός αμφισβητείται. Πολλοί πιστεύουν ότι ποτέ δεν αποκτάς ανοσία.

Αυτό που γίνεται κοινά δεκτό είναι ότι ο εμβολιασμός εισάγει τον ιό στον πολίτη (στο σώμα του) και μέσω των εμβολίων μεταδίδεται περισσότερο.

Στην αρχή του εμβολιασμού και μετά από αυτόν, ο εμβολιασμένος είναι υπερμεταδότης του ιού (και συγχρόνως θέτει τον εαυτό του στον κίνδυνο του ιού και ... πολλών άλλων).

ΠΓ] Απεδείχθη ότι για πρώτη φορά παγκοσμίως τα εμβόλια εφαρμόζονται μετά το “ξέσπασμα” της πανδημίας. Ενώ ο ιός έχει εισέλθει σε όλους. Το αποτέλεσμα είναι ότι τα εμβόλια αυξάνουν το ιικό φορτίο και εκθέτουν την υγεία σε κίνδυνο, χωρίς μάλιστα να βοηθούν το ανοσοποιητικό διότι αυτά (τα εμβόλια) φτιάχτηκαν για τον ιό πριν τη μετάλλαξή του, καθ’ ήν στιγμή ο ιός κάθε λίγο μεταλλάσσεται.

ΙΔ] Απεδείχθη ότι οι εμβολιασμένοι μεταδίδουν τον ιό όπως οι μη εμβολιασμένοι και μάλιστα μεταλλαγμένο περισσότερο και μάλιστα πιο ισχυρό. Επομένως το επιχείρημα περί προστασίας της Δημόσιας Υγείας αίρεται και αναιρείται.

ΙΕ] Απεδείχθη ότι ανέκαθεν υφίστατο φαρμακευτική αγωγή που ήταν ακίνδυνη και πολύ πιο αποτελεσματική από τα εμβόλια.

Με λίγα λόγια απεδείχθη ότι ο εμβολιασμός είναι απρόσφορος, αναποτελεσματικός και επί πλέον επικίνδυνος για τη δημόσια υγεία και ότι οι εμβολιασμένοι είναι πλέον επικίνδυνοι για τη δημόσια υγεία και τον εαυτό τους από τους ανεμβολίαστους.

Σύμφωνα με το **άρθρο 25 § 1** του Συντάγματος, μετά την αναθεώρηση αυτού με το από 6/17 Απριλίου 2001 Ψήφισμα της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής, τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την προστασία του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφα-

λίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά, πρέπει να προβλέπονται είτε απ' ευθείας από το Σύνταγμα είτε από τον νόμο, εφ' όσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι αποδέκτης της επιταγής για σεβασμό της αρχής της αναλογικότητας είναι ο κοινός νομοθέτης που θεσπίζει περιορισμό ατομικών δικαιωμάτων με νόμο, σύμφωνα με την υπέρ αυτού συνταγματική επιφύλαξη, σε αντιδιαστολή με τον δικαστή, ο οποίος απλώς οφείλει να ελέγξει αν η αρχή αυτή έχει τηρηθεί και, σε αποφατική περίπτωση, ν' αρνείται την εφαρμογή του νόμου ως αντισυνταγματικού.

Η εν λόγω αρχή, η οποία κατατείνει στην εκλογίκευση των επαχθών παρεμβάσεων της κρατικής εξουσίας στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη, παραβιάζεται όταν η συγκεκριμένη κρατική παρέμβαση (ακόμη και με νομοθετική πράξη) δεν είναι,

- α) πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με αυτήν,
- β) αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, με την έννοια ότι το αυτό αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί με ένα ανώδυνο ή ηπιότερο μέσο και
- γ) αναλογική εν στενή έννοια, δηλαδή να τελεί σε εσωτερική αλληλουχία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, ώστε η αναμενόμενη ωφέλεια να μην είναι ποιοτικά και ποσοτικά κατώτερη από τη βλάβη που προκαλείται (ΑΠ 5/2013).

Από τ' ανωτέρω προκύπτει ότι το άρθρο 24 ν. 4865/2021 παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και είναι αντισυνταγματικό, καθώς επιτάσσει μη αναγκαίο και μη έχον αλληλουχία με τον επιδιωκόμενο σκοπό της δημόσιας υγείας μέτρο, το οποίο επίσης είναι προδήλως απρόσφορο ή δυσανάλογο για την εξυπηρέτηση των σκοπών δημοσίου συμφέροντος.

(B) Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 14 ν. 4622/2019 (ΦΕΚ Α' 133/07.08.2019) «*Επιτελικό Κράτος: οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης*» που αφορά την ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, «... 2. **Τα μέλη της Κυβέρνησης και οι Υφυπουργοί υπέχουν αστική και ποινική ευθύνη, σύμφωνα με το Σύνταγμα...**».

Η δίωξη για ποινική ευθύνη έχει προϋποθέσεις κατά το Σύνταγμα, **για την αστική όμως ευθύνη δεν προβλέπεται ουδεμία προϋπόθεση** από αυτό. Επομένως **ισχύουν κανονικά οι διατάξεις του Αστικού Δικαίου**.

Άλλωστε, το άρθρο 85 του Συντάγματος προβλέπει ότι : **Τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, καθώς και οι Υφυπουργοί είναι συλλογικώς υπεύθυνοι για τη γενική πολιτική της Κυβέρνησης** και καθένας από αυτούς **για τις πράξεις ή παραλείψεις της αρμοδιότητάς του**, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων για την ευθύνη των Υπουργών. Σε καμία περίπτωση η έγγραφη ή προφορική εντολή του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν απαλλάσσει τους Υπουργούς και τους Υφυπουργούς από την ευθύνη τους.

Αυτό σημαίνει ότι **δεν ισχύει το νομικό επιχείρημα της Προσταγής**.

Το ΣτΕ με την υπ' αριθμό 5504/2012 απόφασή του θεμελιώνει την αποζημιωτική ευθύνη του Δημοσίου από πράξεις των οργάνων του που προκαλούν ζημιά, ακόμη και όταν είναι νόμιμες.

Αυτό σημαίνει ότι μια “νόμιμη” πράξη, ως προς το ένδυσμά της, ακόμη και όταν γίνει στο πλαίσιο της ιδιότητας του Κρατικού Υπαλλήλου, παράγει αποτελέσματα ευθύνης αποζημίωσης, αν η ουσία της είναι παράνομη (αν για παράδειγμα θεσπιστεί παράνομος νόμος).

Σημαντική είναι η Μονογραφία της κ. Ελένης Παπαδοπούλου (διδάσκων καθηγητής Ανδρέας Δημητρόπουλος, Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Νομικής) από Δεκεμβρίου 2009, που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι: «... **Στις περιπτώσεις λοιπόν στις οποίες αντισυνταγματικός νό-**

*μος προσβάλλει άμεσα ή έμμεσα δικαιώματα προστατευόμενα από το Σύ-
νταγμα γεννάται ζήτημα αστικής ευθύνης του κράτους κατά το άρθρο 105
ΕισΝΑΚ...».*

Πολλώ δε, μάλλον, όπως στην επίδικη υπόθεση, όπου η κατασκευή αντισυ-
νταγματικού νόμου απέβλεπε με Προσωπική Πρωτοβουλία, Παρέμβαση και
Κατεύθυνση του κ. Πρωθυπουργού, ως κατωτέρω, στην εξυπηρέτηση της
ατζέντας εξωθεσμικών παραγόντων και δεν ήταν ενέργεια που έγινε εξ αμε-
λείας και με προθέσεις εντός των θεσμικών ορίων.

Κατά ταύτα, και η νομοθεσία του Γ΄ Ράιχ (οι αλήστου μνήμης, “περίφημοι”
νόμοι της Νυρεμβέργης περί συντήρησης της καθαρότητας του γερμανικού
αίματος) “νομοθετικές ενέργειες” ήταν αλλά σαφώς προκαλούσαν υποχρεώ-
σεις αστικής αποζημίωσης στους νομοθετούντες, επειδή αυτοί χρησιμοποίη-
σαν τον θεσμικό τους ρόλο για εξυπηρέτηση εξωθεσμικών πολιτικών.

Επίσης, ισχύει και δεν επιτρέπεται να παραμερίζεται το γεγονός ότι ο υπο-
χρεωτικός εμβολιασμός δεν είναι κοινή Ευρωπαϊκή Πολιτική.

**Τα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη και δη τα παλαιότερα Ευρωπαϊκά
Κράτη, οι πυρήνες της Ευρωπαϊκής Ιδεολογίας περί Κράτος Δικαίου και
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δεν έχουν θεσπίσει τον υποχρεωτικό εμβολι-
ασμό. Τα κράτη που δεν τον έχουν θεσπίσει είναι η Αγγλία, η Ολλανδία,
το Βέλγιο, η Σουηδία, η Νορβηγία, η Φινλανδία, η Γερμανία, η Ουγγα-
ρία, η Πολωνία, η Αυστρία.**

**Και κανένα από τα ευρωπαϊκά κράτη προέβη σε επιβολή προστίμου σε
όσους δεν εμβολιάζονται. Τέτοια επιβολή οικονομικής κύρωσης δικαίως
δεν θεσπίστηκε από τις κυβερνήσεις αυτών των κρατών.**

**Αποτελούμε ευρωπαϊκή και παγκόσμια πρωτοτυπία, στο συγκεκριμένο
θέμα.**

Ο υποχρεωτικός εμβολιασμός του πληθυσμού άνω των 60 με επιβολή προστίμου για “παρότρυνση” δεν ήταν απόφαση της κυβέρνησης που προέκυψε από εσφαλμένη έστω, συμβουλή “ειδικών”.

Η θέσπιση του συγκεκριμένου Νομοθετήματος ήταν απόφαση του κ. Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, Προσωπική Πολιτική Επιλογή του Ιδίου, (που βεβαίως δεν προήλθε από επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος αλλά από εξωθεσμικές επαφές του), η οποία επιβλήθηκε με δική του Πρωτοβουλία στην ελληνική κοινωνία.

Αυτό προκύπτει από τον τρόπο λειτουργίας των ελληνικών κυβερνήσεων και της συγκεκριμένης κυβέρνησης, μάλιστα, αλλά και από ειδικά περιστατικά που θα εκθέσουμε. Το “Επιτελικό Κράτος” εφαρμόζεται ως μια υπερσυγκέντρωση εξουσιών στον κ. Πρωθυπουργό, ο οποίος λαμβάνει αποφάσεις που εν συνεχεία διαχέονται σε μία άβουλη και χωρίς πρωτοβουλία κυβερνητική μηχανή, η οποία αποτελείται από υπουργούς, περιφερειάρχες και κάθε λογής ανώτερο διοικητικό υπάλληλο, οι οποίοι λειτουργούν ως απλοί εφαρμοστές πολιτικών που “διοχετεύονται” έξωθεν και άνωθεν. Ως παράδειγμα φέρνουμε την αντικατάσταση των λιγνιτών από τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (απαρχαιωμένες ανεμογεννήτριες –διότι υπάρχουν και νεότερης τεχνολογίας), μετά από μια ομιλία -παρουσία του ίδιου του κ. Πρωθυπουργού στο Γερμανικό Κοινοβούλιο.

Κατά την προκατάθεση των προτάσεών μας θα φέρουμε (θα προσκομίσουμε με επίκληση) τα στοιχεία της εν λόγω ομιλίας-παρουσίας για να καταδείξουμε προσθέτως το μέγεθος των Πρωτοβουλιών που αναλαμβάνει ο εν λόγω εναγόμενος και πως αυτές συνδέονται με την προσωπική του υπαιτιότητα για όλες τις μεγάλες αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης στο πλαίσιο πολιτικής που χαράζεται άνωθεν και ύπερθεν.

Εν προκειμένω, στην επίδικη περίπτωση του υποχρεωτικού εμβολιασμού με ηλικιακά κριτήρια και πρόστιμο, έχουμε την ομολογία του ίδιου του Πρωθυπουργού “ότι θα δημιουργήσει τον εν λόγω νόμο” (επειδή ο ίδιος έτσι θέλει

και δεν τον αφορά η γνώμη των άλλων) τον υποχρεωτικό εμβολιασμό **κό-
ντρα στην Παγκόσμια Κοινότητα**, με τον επίδικο ν. 4865/2021 ως εξής:

Την 30.11.2021, η εφημερίδα το ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ ανέφερε δήλωση του κ. Πρωθυπουργού ότι έλαβε “απόφαση για υποχρεωτικό εμβολιασμό των άνω των 60 ετών (και ότι ο εμβολιασμός) καθίσταται υποχρεωτικός”.

Την απόφαση αυτή (που ήταν προσωπική του) **την ανακοίνωσε ο κ. Πρω-
θυπουργός στο Υπουργικό Συμβούλιο μέσω Τηλεδιάσκεψης, το πρωί
της Τρίτης 30.11.2021.**

«Όσοι δεν εμβολιάζονται θα πληρώνουν πρόστιμο 100 ευρώ μηνιαίως», είπε ο κ. Πρωθυπουργός στην εν λόγω τηλεδιάσκεψη.

Ο κ. Μητσοτάκης ανακοίνωσε πως ο εμβολιασμός των ηλικιών άνω των 60 ετών καθίσταται υποχρεωτικός.

«Είναι μία απόφαση που με βασάνισε προσωπικά», είπε, δηλώνοντας ωστόσο πως με αυτή την απόφαση, όσο δυσάρεστη κι αν είναι, θα σωθούν ζωές.

Ειδικότερα ανακοίνωσε ότι : **«Στους άνω των 60 που δεν έχουν εμβολιαστεί έως τις 16 Ιανουαρίου θα επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο 100 ευρώ μέσω της ΑΑΔΕ»**.

Κατά τις δηλώσεις του κ. Πρωθυπουργού, η απόφαση ήταν αποκλειστικά δική του:

«Η απόφασή μου -επαναλαμβάνω- σημαίνει προστασία και όχι τιμωρία. Και μετά τα όσα ισχύουν για τους υγειονομικούς έρχεται τώρα να συμπληρώσει την εκστρατεία πειθούς την οποία ακολουθούμε επί μήνες».

Δηλαδή, μετά τις απολύσεις των υγειονομικών, τα πρόστιμα των 100 ευρώ, εντάσσονταν στην εκστρατεία πειθούς που είχε αναλάβει προσωπικά ο κ. Πρωθυπουργός.

«Οι σχετικές ανακοινώσεις», είπε ο Κυριάκος Μητσοτάκης, για την εξειδίκευση των **μέτρων** ***«θα γίνουν άρριο από τον υπουργό Υγείας, Θάνο Πλεύρη»***.

Δηλαδή, δεν αποφάσισαν τα μέτρα οι “ειδικοί” που τα ανακοίνωσαν στον Υπουργό Υγείας και τα ανακοίνωσε σε κάποιο ... Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά ... ο κ. Πρωθυπουργός “τα σκέφτηκε μόνος του”.

Και στη συνέχεια ο εν λόγω εναγόμενος (αφού τα “σκέφτηκε”) τ’ ανακοίνωσε (α’) στον Υπουργό Υγείας, (β’) στο Υπουργικό Συμβούλιο, (γ’) στη Βουλή.

Το άρθρο του ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ αναφέρει: *«Κλείνοντας ο Κυριάκος Μητσοτάκης είπε: Είμαι σίγουρος ότι όλοι καταλαβαίνουμε τη σημασία τους (των μέτρων, μεταξύ των οποίων ο υποχρεωτικός εμβολιασμός στους άνω των 60 ετών και το μηνιαίο πρόστιμο των 100 ευρώ στους ανεμβολίαστους) και όταν έρθουν προς ψήφιση στη Βολή –άμεσα, τις επόμενες ημέρες- οι πολιτικές δυνάμεις ελπίζω να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων».*

Οι υπόλοιποι εδώ εναγόμενοι, πειθήνια ψήφισαν και υπέγραψαν τους επίδικους παράνομους νόμους. **Όμως ο κ. Πρωθυπουργός δεν είναι ιατρός και αποκλείεται να είναι πιο σοφός και έμπειρος από τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές Ηγεσίες.**

Σε κάθε περίπτωση δεν μας ενδιαφέρει ποιους εξωθεσμικούς παράγοντες “συμβουλεύεται” ο κ. Πρωθυπουργός και ποιων εξωθεσμικών παραγόντων “προωθεί την ατζέντα”.

Στο πλαίσιο αγωγής αδικοπραξίας μας ενδιαφέρει η προσωπική του υπαιτιότητα για την προσβολή της προσωπικότητάς μας. Εν προκειμένω αποφάσισε έξω από το πλαίσιο κομματικής σύσκεψης είτε διαδικασιών διαβούλευσης με πολιτειακά όργανα, τα επίδικα μέτρα, και τα επέβαλε στην κυβέρνηση, στη Βουλή και στη Χώρα.

Υπάρχουν πολυάριθμα παραδείγματα “πρωτοβουλιών” του κ. Πρωθυπουργού, τα οποία φιλοξενούνται σε αλλοδαπά ΜΜΕ, και τα οποία θα προσκομίσουμε κατά την προκατάθεση των Προτάσεών μας για ν’ αποδείξουμε το μέγεθος της Υπαιτιότητάς του και ότι ενεργούσε ακόμα και στην περίπτωση του επίδικου υποχρεωτικού εμβολιασμού και προστίμου, με δόλο να εξυπηρετήσει πολιτικές που δεν γεννήθηκαν εντός της Ελληνικής Επικράτειας.

Η δημιουργία/θέσπιση του επίδικου άρθρου 24, δεν ήταν αναγκαίο κυβερνητικό έργο.

Οι υπουργοί, που το δημιούργησαν και το κατέστησαν κανόνα της έννομης τάξης, ενήργησαν **έξω από τα τρέχοντα και συνήθη κυβερνητικά τους καθήκοντα**, χρησιμοποιώντας και εκμεταλλευόμενοι τις δυνατότητες που τους έδιναν οι κυβερνητικές τους θέσεις.

Ενήργησαν στο πλαίσιο της εξυπηρέτησης προσωπικών επιλογών στήριξης πολιτικών ατζεντών και της επίτευξης της προσωπικής τους πολιτικής επιβίωσης.

Επομένως αδιαμφισβητήτως έχουν πλήρη συνυπαιτιότητα, μαζί με τον κ. Πρωθυπουργό.

Οι εναγόμενοι κ.κ. Υπουργοί και ο εναγόμενος κύριος Πρωθυπουργός, εν γνώσει τους ως προς όλα τα στοιχεία του παραγόμενου επίδικου νομοθετήματος υποχρεωτικού εμβολιασμού και προστίμου, ενήργησαν **από δόλο είτε αμέλεια που προσάπτει αστική υπαιτιότητα**, και παρήγαγαν έναν νόμο, το άρθρο 24 ν. 4865/2021, που προσέβαλε τα Συνταγματικά, Ατομικά και Ιδιωτικά μας Δικαιώματα, αλλά και τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα που αποτελούν Υπερθεσμικούς Κανόνες Δικαίου, όπως αυτά προστατεύονται από το Σύνταγμα, τις διεθνείς Συνθήκες που έχει συνάψει η Ελληνική Πολιτεία αλλά και από το σύνολο της Ελληνικής Έννομης Τάξης (όπως τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας).

Η απειλή παράνομης πράξης εναντίον μας, δηλαδή η απειλή ότι θα μας επιβληθεί δυσβάσταχτο πρόστιμο (που αποτελεί κατά τεκμήριο το 10-20% των εισοδημάτων μας) και πολύ περισσότερο η επιβολή τούτου, εν συνεχεία, εφ' όσον δεν ανεχθούμε ιατρική πράξη εμβολιασμού στο σώμα μας, συνοδευόμενη από άλλες απειλές παρανόμων πράξεων (διαβίβασης δεδομένων), και η έναρξη της εφαρμογής της απειλής αυτής, η οποία (απειλή) εξελίχθηκε σε παράνομη πράξη, μας προκάλεσε βαρύτατη ηθική βλάβη.

Είναι δε γεγονός ότι η απειλή αυτή και η πράξη αυτή επιβολής προστίμου στις Δ.Ο.Υ. όπου υπαγόμεθα έγινε με την κατασκευή ενός παράνομου νόμου (άρθρο 24 ν. 4865/2021).

Από τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ συνάγεται ότι στην προσωπικότητα περιλαμβάνονται όλα τα αγαθά που είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα με το πρόσωπο, στο οποίο ανήκουν, **ως έχουν σωματική, ψυχική, πνευματική και κοινωνική ατομικότητα**. Η προσωπικότητα συνιστά το πλέγμα των αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση ενός προσώπου, με το οποίο αυτά είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα. Δηλαδή, περιλαμβάνεται σε αυτήν **κάθε στοιχείο που αποτελεί τη σωματική, ψυχική, πνευματική και κοινωνική ατομικότητα του ανθρώπου** (ενδεικτικά, Β. Βαθρακοκοίλη, Ασφαλιστικά Μέτρα, έκδ. 2012, υπό άρθρα 731 - 732, παρ. 39). Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι η ζωή, υγεία, ελευθερία, η σωματική ακεραιότητα, όπως και η τιμή κάθε ανθρώπου (ΑΠ 1116/2019, ΑΠ 97/2018, ΜΠΘεσσαλ 1847/2012 Αρμ. 2014. 57, ΜΠΡοδ 1842/2004 Τ.Ν.Π.ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ: *«Όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπράξεις δεν αποκλείεται*». Κατά το άρθρο 59 δε του ίδιου Κώδικα *«στις περιπτώσεις των άρθρων 57 και 58 το δικαστήριο με απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί»* και ειδικότερα να τον υποχρεώσει (τον υπαίτιο) σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Προστατεύεται έτσι με τα παραπάνω άρθρα η προσωπικότητα και κατ' επέκταση η αξία του ανθρώπου ως ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρο 2§1 του Συντάγματος (ΑΠ 1735/2009).

Με τις διατάξεις αυτές προστατεύεται κατά ταύτα το απόλυτο δικαίωμα της προσωπικότητας, το οποίο αποτελεί το πλέγμα των αγαθών που συνθέτουν

την υπόσταση ενός προσώπου, με το οποίο αναπόσπαστα είναι συνδεδεμένα, τα οποία βεβαίως δεν αποτελούν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά συνιστούν εκφάνσεις του επί της προσωπικότητας ενιαίου και αυτοτελούς δικαιώματος. Δηλαδή περιλαμβάνεται σε αυτήν κάθε στοιχείο που αποτελεί τη σωματική, ψυχική, πνευματική και κοινωνική ατομικότητα του ανθρώπου.

Το δικαίωμα στην προσωπικότητα είναι απόλυτο, υπό την έννοια ότι αναπτύσσει την ενέργειά του εναντίον κάθε τρίτου προσβολέα, απαράγραπτο αυτό καθ' εαυτό με υπαγόμενες στην παραγραφή μόνο των απορреουσών εξ αυτού αξιώσεων, ακατάσχετο, απολύτως προσωπικό, αφού βρίσκεται σε αναπόσπαστο σύνδεσμο με το πρόσωπο του φορέα και συνεπώς είναι ακληρονόμητο και αμεταβίβαστο, με εξαίρεση ορισμένες εκφάνσεις του που ο νόμος καθ' εξαίρεση επιτρέπει (όπως στο όνομα, προϊόντα διανοίας), ενιαίο και αυτοτελές και δε μπορεί να ανήκει σε περισσότερους, ενώ είναι τέλος συν τοις άλλοις δημοσίας τάξης, καθ' όσον ενδιαφέρεται γι' αυτό άπασα η δημόσια τάξη.

Εξαντλητική απαρίθμηση των αγαθών που συνθέτουν το περιεχόμενο του δικαιώματος της προσωπικότητας δεν είναι δυνατή. Γίνεται πάντως δεκτό, ότι τα κυριότερα από τα αγαθά που εμπίπτουν στην προστασία του άρθρου 57 είναι: **τα ψυχικά αγαθά, ψυχική υγεία, συναισθηματικός κόσμος, η ελευθερία και ειδικότερα η ελευθερία για ανάπτυξη της προσωπικότητας του ανθρώπου και επιχείρηση κάθε ενέργειας** (εν προκειμένω **έγινε απόπειρα εξαναγκασμού μας ν' αρνηθούμε την ελευθερία του σώματός μας**).

Προσβολή της προσωπικότητας υφίσταται σε κάθε περίπτωση μειωτικής επέμβασης στη σφαίρα αυτής, από τρίτο, δηλαδή σε οποιοδήποτε από τα αγαθά που συνθέτουν την προσωπικότητα του άλλου, που αποτελούν συντελεστές, προσδιοριστικά στοιχεία της ταυτότητας του ανθρώπου, με την οποία διαταράσσεται η κατάσταση που υπάρχει σε μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής ή ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής προσωπικότητας του βλαπτόμενου κατά το χρονικό σημείο της προσβολής. Σε κάθε έκφραση α-

ντιστοιχεί και ιδιαίτερος τρόπος προσβολής, που μπορεί να συντελεστεί και με παράλειψη. Εξ άλλου σύμφωνα με το άρθρο 914 ΑΚ όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Εν τέλει, σύμφωνα με το άρθρο 932 ΑΚ σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του αποζημίωση για ηθική βλάβη.

Χρησιμοποιώντας καταχρηστικά οι εναγόμενοι, υπό την ιδιότητά του έκαστος, την κρατική εξουσία, επέβαλαν δια της συγκεκριμένης νομοθέτησης που αντιτίθεται σε κάθε έννοια κοινωνικού κράτους δικαίου καταργώντας στην ουσία και συλλήβδην το σύνολο των κατοχυρωμένων δια του Συντάγματος ατομικών ελευθεριών, ως διοικητικό μέτρο, το προαναφερθέν πρόστιμο, χωρίς αιδώ.

Εμείς οι εν προκειμένω βασίμως ενάγοντες είχαμε, τον Νοέμβριο του 2021, ηλικία άνω των εξήντα (60) ετών. Ήμασταν δε σφόδρα αντιτιθέμενοι στον εμβολιασμό μας για τη δήθεν προστασία ημών και του κοινωνικού συνόλου από την «πανδημία» -covid 19. Ως εκ τούτου, υπέστημεν άμεσα εξ αιτίας της επιβολής του εις το ιστορικό προστίμου των 100 ευρώ μηνιαίως και εξ αιτίας της απειλής του προστίμου και λόγω του εκβιασμού ότι ή θα εμβολιαστούμε ή θα πληρώνουμε το πρόστιμο, την ηθική βλάβη και προσβολή της προσωπικότητάς μας από τις ανωτέρω στο ιστορικό παράνομες πράξεις.

Η παράνομη και υπαίτια προσβολή της προσωπικότητάς μας προκάλεσε σε έναν έκαστον από εμάς βαρύτατη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας αιτείται έκαστος από εμάς το ποσό των 35.000 €, ως Χρηματική Ικανοποίηση, το οποίο πρέπει να μας καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος των εδώ εναγομένων, διότι ενήργησαν συγχρόνως και δεν μπο-

ρεί να διακριβωθεί ποιου η πράξη κατά την υπογραφή του παράνομου νόμου, προκάλεσε το ζημιογόνο αποτέλεσμα (ΑΚ 926).

Επειδή τ' ανωτέρω βασίμως προβαλλόμενα είναι νόμιμα, βάσιμα και αληθινά,

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ,
-με τη ρητή επιφύλαξη παντός ετέρου δικαιώματός μας-
Α Ι Τ Ο Υ Μ Ε Θ Α**

να γίνει δεκτή η προκείμενη αγωγή μας καθ' ολοκληρίαν, προκειμένου να καταδικασθούν οι εναγόμενοι για τις στο ιστορικό της αγωγής αιτίες να καταβάλλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των τριάντα πέντε χιλιάδων ευρώ (35.000 €) εις έναν έκαστον εξ ημών ξεχωριστά, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της προκείμενης αγωγής και μέχρι την ολοσχερή μας εξόφληση,
να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην εν γένει δικαστική δαπάνη.

Αθήνα, 12^η Απριλίου 2022,

ο πληρεξούσιος δικηγόρος